

NAMES OF LOCALITIES IN THE MĂLINI DISTRICT, MOLDAVIA REGION

Daniela Maria Ciocîrlan (Anton)

PhD Student, "Ștefan cel Mare" University of Suceava

Abstract: My scientific research is based on the attestation of the localities and their names' significance from the old Mălini District, Moldavia Region, which is known under a different name today. The specific explanations of the consequent changes in locality names which might significantly differ from their present form—due to the language changes or some historical processes—make the research a hint for further linguistic and historical documents.

The problem of grammatical different variants is known to mislead even experienced researchers who tried, during the last years, to record a variety of spellings for the localities within the Malini District.

Keywords: Toponymy, linguistic, historical, varieties of spelling, Malini District.

Comuna Baia

Comuna *Baia* se află în partea de sud-est a județului *Suceava*, în zona de podiș, în imediata apropiere a munților. Așezarea de la *Baia* s-a format pe cursul mijlociu al *Moldovei*, unde pânza freatică se găsea destul de aproape de suprafață (la aproximativ doi metri adâncime)¹. În acest loc, munții Carpaților și Subcarpaților puteau oferi omului piatra necesară unor construcții trainice, argila din care se puteau face cărămizi, țigle și ceramică sau resurse metalice. La începutul mileniului al II-lea d. Hr., fiind favorizată de așezarea sa în cadrul culoarului larg al *Moldovei* și de potențialul natural și economic variat al unităților învecinate – *Munții Stînișoarei* și *Podișul Sucevei*, care se întâlnesc aici, localitatea s-a transformat în târg. Deci *Baia* este unul dintre târgurile românești existente cu mult înaintea întemeierii statului feudal de sine stătător, *Moldova*. Săpăturile arheologice atestă aici o viață urbană în a doua jumătate a secolului al XIV-lea. Conform teoriilor unor istorici (precum I. Nistor²), *Baia* exista ca așezare bine încheată de pe la

¹ E. Neamțu, V. Neamțu, S. Cheptea, *Orașul medieval Baia în secolele XIV-XVII*, I, Iași, 1980, p. 19, 35.

² I. Nistor, *Die auswärtige handelsbeziehungen der Moldau*, Gotha, 1911, p. 88-89.

anul 1200 sau (așa cum afirma C. Auner ori M. Lepădatu³) din prima jumătate a secolului al XIII-lea.

Numele inițial și cel mai des întâlnit al orașului a fost *Moldova* sau *Moldavia*, nume luat de la râul din preajmă, *Civitas Moldaviae*, *Moldavia* sau *Civitas Moldaviensis*; cele germane – *Stadt Molde*, *Molda*, *Mulda* - și cele slave consemnează numele folosit ulterior de localnici – *Baia* însemnând *mină*, *baie de minereu* (după exploatarea miniere presupuse a fi fost în apropiere)⁴.

Târgul *Moldavia*, pomenit incert în unele izvoare germane îndată după 1200, menționat într-un document halician în 1335, era apreciat în anul 1339 drept „cel mai mare oraș” de la răsărit de Carpați⁵. Pecetea târgului poartă elocvent inscripția: „Sigiliul orașului *Moldavia*, capitala Țării *Moldovenești*“. În acest sens stau mărturie următoarele: în 1413, într-o scrisoare a papei de la Roma se vorbea despre „orașul *Moldavia*, care este fruntea acestei țări”, iar o cronică moldo-germană din anul 1502 amintește și ea de „orașul *Moldova*, o capitală a Țării”.

Ca așezare orașenească, *Civitas Moldaviae* este menționată în anul 1300, dată la care a fost făcut și sigiliul; iar, în anul 1359, Târgul Moldovei a dat numele său întregului teritoriu al țării care s-a eliberat de sub tătari, apoi de sub dependența maghiară și a devenit stat feudal de sine stătător, sub Bogdan I (1359 – 1365)⁶.

Târgul *Moldova* a dat numele său întregului teritoriu românesc de la răsărit de Carpați, poate mai ales datorită rolului jucat în procesul de centralizare și unificare treptată a celorlalte formațiuni politice românești dintre Carpați, Nistru și Marea Neagră, păstrând ulterior doar una dintre denumirile inițiale – *Baia*.

În 1768, un document consemnează pentru prima dată satul *Baia* „ce s-a numit înainte târg”; în ianuarie 1871, satul *Baia* formează singur comuna cu 2665 locuitori, iar în prezent comuna *Baia* este formată din două sate, *Baia* și *Bogata*.

Comuna Bunești

³ Al. Lapedatu, *Antichitățile de la Baia*, în *Buletinul Comisiei Monumentelor Istorice*, II, 1909, 2, p. 53.

⁴ www.ercis.ro

⁵ *Ibidem*

⁶ Grigore Ureche, *Letopiseșul Țării Moldovei, ediția a II-a* (ed. de P. P. Panaitescu), București, 1958, p. 72; *Documenta Romaniae Historica C. Transilvania*, vol. XII, București, 1985, p. 398-405; *Cronicile slavo-române din sec. XV-XVI. Publicate de Ion Bogdan*, București, 1959, p. 6, 14, 43.

Comuna *Bunești* este situată în partea de sud-est a județului *Suceava* și se învecinează la nord cu localitățile *Bosanciși Moara*, la sud cu municipiul *Fălticeni* și comuna *Rădășeni*, la est cu comuna *Vulturești* și *Preutești* iar la vest cu localitățile *Rădășeni* și *Horodniceni*. Este tranzitată de drumul European DN2-E85. Oiconimul *Bunești* s-a format de la adjectivul *bun*+ *a*+ sufixul *-ești*. Având în vedere vechimea oiconimelor în *-ești* (*Bunești*, *Brăiești*, *Băișești* ș.a), toate atestate încă din secolul al XV-lea, precum și dată relativ recentă (secolul al XVIII-lea sau chiar al XIX-lea) când apar consemnate derivatele în *-(e)asca* ca *hidronime* sau *horonime* (*Dolhasca*, *Bun(e)asca* etc), considerăm că acestea sunt derivate de la tema oiconimelor respective cu sufixul toponimic *-(e)asca*. Ca urmare, remarcăm că în situații de acest fel avem a face cu o modificare a structurii morfologice a toponimului care indică un raport de tipul adjectivului posesiv: *Bunești*-pământ *bunesc*, moșie *bunească*, apă *bunească*.

Prima atestare documentară a satului datează din 1774 cu numele de *Bodeschti* (Bawr⁷) iar în anul 1775 apare numele de *Bonest*.⁸

Comuna Cornu Luncii

Comuna *Cornu Luncii* este așezată pe malurile râului *Moldova* la confluența acestuia cu râul *Suha*, între orașele *Gura Humorului* și *Fălticeni*. *Cornu Luncii* apare în documente în 1777, în ciuda faptului că în jur se află sate cu o existență mai îndelungată (*Băișești*, *Mălini*, *Botești*, *Rădășeni*, *Baia*, *Sasca Mare*). Comuna este formată din satele: *Băișești*, *Brăiești*, *Dumbrava*, *Păiseni*, *Sasca Mare*, *Sasca Mică*, *Sasca Nouă*, *Șinca*.

Teritoriul actualului sat a fost despărțit, o parte în *Austria*, cunoscut sub denumirea de *Stănițești* și o parte în *Moldova*, mai târziu *România*, sub denumirea de *Cornu Luncii*. Această despărțire a durat din 1775 până în 1918. În urma discuțiilor purtate de reprezentanții *Austriei* și ai *Porții*, din 1777 apare și numele localității *Cornu Luncii*.⁹ Denumirea de *Stănițești* apare într-un document austriac cu un an înainte (1776) care ne informează că *Stănițeștii* era *siliște*¹⁰, parte în *Bucovina*, parte în ținutul *Sucevei* din *Moldova*. Anul 1943 este momentul când cele două sate s-au unit definitiv, formând o

⁷ F. G. De Bawr, *Carte de la Moldavie pour servir a l'Histoire militaire de la guerre entre les Russes et les Turcs*, Amsterdam, 1783 (ridicată între 1768-1774)

⁸ *Tezaurul toponimic al României. Moldova Volumul I*, Editura Academiei Române, 1991, p. 71

⁹ *Niculăiasa, Ana, Niculăiasa, Mihai—Din istoricul comunelor Rădășeni și Horodniceni*, Editura Litera, București, 1979, p. 119

¹⁰ *Siliște*-loc în care a fost un sat sau pe care era așezat un sat, loc necultivat, bun pentru cultura cerealelor, pășune.

singură localitate numită *Cornu Luncii*. Oiconimul *Stăniliești* provine de la antroponimul *Stănilă*, fost proprietar al moșii, format cu ajutorul sufixului *-ești*. Numele satului *Cornu Luncii* provine de la faptul că localitatea este așezată pe o parte a unei lunci întinse, sub forma unui corn.

Municipiul Fălticeni,

Municipiul *Fălticeni* este situat în partea de sud-est a județului *Suceava*, la 25 km de municipiul *Suceava* și 405 km față de *București*. În partea de est este scăldat de apele iazului *Șomuz*.

În ceea ce privește începuturile acestei așezări, există cercetători care afirmă că ar exista încă din secolul al XIII-lea.¹¹ Prima atestare documentară este, însă, din 15 martie 1490, când Ștefan cel Mare întărește vânzarea unui ”sat pe *Șomuz*, anume *Fulticeanii*, unde a fost Stan Pântece”.¹² Prezența unei atestări mai vechi a acestei așezări poate fi pusă în legătură cu documentul din 16 februarie 1424 când, într-o hotarnică dată de Alexandru Voievod, se vorbește de ”drumul ce merge de la Stan până la Baia”.¹³

Existența satului *Fălticeni* de la începutul secolului al XV-lea este legată de numele boierului *Oană Pântece* și al fratelui acestuia, *Stan Pântece*. Documentele istorice atestă numele lui *Oană* ca boier în sfatul mai multor domnitori din secolul al XV-lea, de la *Ilie* voievod, la 25 iunie 1441, până la Ștefan cel Mare.¹⁴ Numele acestui boier apare și în alte variante într-un document din 26 mai 1449, când donează Mănăstirii *Moldovița* posada sa de pe *Moldova*¹⁵ sau din 11 aprilie 1465, când *Ioan Pântece* este amintit ca frate al lui *pan Julea*, într-o vânzare a satului ”*Mihăiești*, pe *Brădățel*”.¹⁶

Următoarea consemnare a localității *Fălticeni* apare la 12 martie 1554 când *Alexandru Lăpușeanu* dăruiește Mănăstirii *Moldovița* satul *Folticeni*. Satul s-a dezvoltat, așa că , la 1774, în *Fălticeni* erau înregistrate 62 de case în care locuiau 42 de familii scutite de bir care cuprindeau 11 popi, 2 nevolnici, 4 femei sărace, 2 scutelnici ai Mănăstirii *Moldovița*, 25 de țigani și 20 de familii care plăteau bir.¹⁷ În anul 1816, apare

¹¹ *Gorovei, Artur, Folticeni. Cercetări istorice asupra orașului, Fălticeni, 1938, p.46.*

¹² *Documenta Romaniae Historica. A. Moldova, Editura Academiei R.S.R., București, vol. III (1487-1504), întocmit de C. Cihodaru, I. Caproșu și N. Ciocan, 1980, p.130*

¹³ *Ibidem, vol I (1384-1448), întocmit de C. Cihodaru, I. Caproșu și L. Șimanschi, 1975, p.81-82.*

¹⁴ *Ibidem, vol. I, p.301, vol II, p.9.*

¹⁵ *Ibidem, p.3.*

¹⁶ *Ibidem, p. 183.*

¹⁷ *Dmitriev, P. G., Moldova în epoca feudalismului, vol. II, partea I, Recensămintele populației Moldovei din anii 1772-1773 și 1774, Editura Știința, Chișinău, 1975, p. 347.*

consemnat că existau 36 de locuitori birnici, iar în 1828, în satul *Fălticeniei Vechi* erau doar 41 de curți.¹⁸

Atestarea documentară, la 1828, a oiconimului *Fălticeniei Vechi* pune în evidență, prin opoziție, existența unei alte așezări mai noi.¹⁹ Din documente aflăm că, la 28 iunie 1779, pe moșia *Fălticeni* a vistiernicului Ianacachi Canta(cuzino), înspre hotarul cu *Șoldăneștii*, s-a înființat târgul de la *Fălticeni*, numit, mai târziu, și *Târgul Șoldănești* sau *Târgul Șomuzului*.²⁰

Numele localității *Fălticeni*, ca nume oficial, va fi pus în circulație începând cu 3 martie 1790 când isprăvnicia din Suceava consemnează într-un act existența acesteia. Astfel, cele două așezări, *Fălticeni* și *Fălticeniei Vechi*, sunt înregistrate în catagrafii ca unități administrativ-teritoriale distincte. Importanța economică a noii localități va determina înglobarea rapidă a satelor mai mici din jur. Evidențiem, în acest sens, că la 1828, *Târgul Fălticeni* era înregistrat cu 673 de curți, iar satul *Fălticeniei Vechi* număra numai 41 de case. Orașul *Fălticeni* de astăzi include în perimetrul său administrativ-teritorial satul *Fălticeniei Vechi*, precum și satele *Broșteni*, *Buciumeni*, *Mitești*, *Oprîșeni*, *Pădureni*, *Stănigeni* și *Tâmpești* (azi: *Grădinile*), devenite străzi su cartiere, și localitatea suburbană *Tamârtașăuți* (azi: *Șoldănești*).²¹

Comuna Horodniceni

Comuna *Horodniceni* este situată în partea de nord-vest a municipiului *Fălticeni*. Așezarea rurală se găsește la 12 kilometri de *Fălticeni*, pe drumul județean 209A care face legătura între *Fălticeni-Pocoleni-Rotopănești-Horodniceni*. Comuna este formată din satele *Horodniceni*, *Botești*, *Brădățel*, *Mihăiești*, *Rotopănești*.

Prima atestare documentară datează din 16 martie 1495, act în care se menționează că urmașii lui *Oană Pîntece* (printre stăpânii de demult ai satului s-au numărat unii din familia de boieri Pîntece, care a trăit în veacurile XV și XVI), primesc de la Ștefan cel Mare uric de miluire, stăpânire și întărire „în țara noastră Moldova dreapta lor ocină jumătate din Horodniceani. Iar hotarul acestei jumătăți din satul Horodniceani să fie din

¹⁸ Niculăiasa, Ana și Niculăiasa, Mihai, *Zona Fălticenilor*, București, 1981, p. 82.

¹⁹ Bîrleanu, Ion-Horia, *Graiurile din Valea Șomuzului Mare, I Formarea numelor de sate*, Editura Sedcom Libris, Iași, 1999, p.59

²⁰ Gorovei, Artur, *Fălticeniei. Cercetări istorice asupra orașului, Fălticeni, 1938*, p.46, 50-51; Costăchescu, V., *Istoria orașului Fălticeni. Cu un scurt istoric al județului Baia. 1340-1941, Fălticeni, 1941*, p.38; Niculăiasa, Ana și Niculăiasa, Mihai, *Zona Fălticenilor*, București, 1981, p.73-75.

²¹ Bîrleanu, Ion-Horia, *Graiurile din Valea Șomuzului Mare, I Formarea numelor de sate*, Editura Sedcom Libris, Iași, 1999, p.59

tot hotarul jumătate și din hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.”²² Dar nepoții lui Stan Pântece vând, la 25 martie 1528, ”un sat pe Roșia, anume Horodniceani”, care avea și moară pe Brădățel.²³ Împreună cu alte sate din zonă, Horodniceni este vândut, cumpărat sau stăpânit de diverși boieri ai Moldovei până în anul 1717 când Iordachi, Șerban și Toader Cantacuzino iau în stăpânire un teritoriu mai mare, cuprinzând moșiile Horodniceni, Tolova, Stupca și Brădățel. De-a lungul a câteva secole, satul Horodniceni a făcut parte numai din proprietatea boierească, ultima fiind cea a Cantacuzinilor care va dura până în anul 1838. Astfel, la 1774, în localitatea Horodnicenii cu liuzi din Botești erau înregistrate 196 de case cu 196 de familii scutite de biruri, cuprinzând 40 de scutelnici ai stolnicului Ianachi Canta(cuzino), 40 de scutelnici ai bănesei Canta(cuzino), 50 de slugi, argați și breslași, 9 femei sărace, 5 popi, 8 nevolnici, 1 țigan, 1 evreu și 2 case pustii.²⁴ Se poate aprecia, având în vedere că adunarea numărului celor scutiți de bir și a caselor pustii reprezintă doar 157, că diferența de 30 de familii ar aparține satului Botești, dacă nu cumva este o eroare de calcul în recensământul din 1774.²⁵

Oiconimul *Horodniceni* (sau *Gorodniceni*, cum apare în unele documente) provine de la antroponimul „pârgar”, trăgându-se astfel concluzia că *Horodniceni* e „satul pârgarilor”.²⁶

Comuna Mălini

Comuna *Mălini* este dispusă, din punct de vedere geografic, în partea central-sudică a județului *Suceava*, la hotarul cu județul *Neamț*, ocupând în întregime bazinul *Suha Mare* ce aparține bazinului hidrografic al râului *Moldova* situat pe partea dreaptă în cursul mijlociu al acestuia. În comuna *Mălini* se poate ajunge pe drumul județean 209B, ce asigură legătura peste *Pasul Stânișoara*(1250m) cu comuna *Borca*(50 km), iar prin DJ 209A cu comuna *Slatina*. Cea mai veche așezare menționată documentar din această zonă datează din anul 1438 și se referă la satul *Todirești* situat pe terasa inferioară a râului *Moldova* între bazinul *Suha Mare* și bazinul *Suha Mică*. Satul *Todirești* a dispărut în urma unor calamități naturale(incendiu,- după unii, inundații – după alții), locuitorii lui

²² *Academia Română, Documente privind istoria României, Moldova, Veacurile XV, vol. II, 1954, p.245-246.*

²³ *Ghibănescu, Gh., Surete și izvoade, vol. I, Iași, 1906-1930, p.232.*

²⁴ *Dmitriev, P. G., Moldova în epoca feudalismului, vol. II, partea I, Recensămintele populației Moldovei din anii 1772-1773 și 1774, Editura Știința, Chișinău, 1975, p.346.*

²⁵ *Bîrleanu, Ion-Horia, Graiurile din Valea Șomuzului Mare, I. Formarea numelor de sate, Editura Sedcom Libris, Iași, 1999, p.62.*

²⁶ *Iorga, Nicolae, România cum era până la 1918, Vol II, Moldova și Dobrogea, București, 1940, p.56*

retrăgându-se, parte dintre ei pe interfluviul *Moldova – Suha Mare* unde vor pune bazele satelor *Mălini* și *Pâraie* – alții în amonte pe *Valea Suha Mică* unde vor pune bazele localității *Găinești*.

Într-un hrisov de-a lui Ștefan cel Mare, datat la 15 septembrie 1498, este menționat satul *Mălini*, iar un an mai târziu: “Ștefan cel Mare confirmă lui Juri, culcerul de arie, a treia parte din satele *Băișești* și *Mălini* lui Oană *Băișescu*”.²⁷

Mălinii își trage numele de la pădurea de mălini (arbori ce se regăsesc astăzi sporadic) lângă care s-ar fi mutat locuitorii satului *Todirești* în urma distrugerii așezării.

Comuna Rădășeni

Comuna *Rădășeni* este situată în partea de nord-vest a municipiului *Fălticeni*, în dreapta râului *Șomuzul Mare*. Așezat într-o depresiune de mari proporții numită *Groapa Rădășenilor* (cca 5 km N-S, 2 km E-V și 100 m pe verticală), satul *Rădășeni* „se întinde ca o uriașă grădină între dealuri răpoase, nalte, drepte ca niște cetățui, ca niște morminte din trecut.”²⁸ Vechimea așezării „se pierde în trecutul îndepărtat.”²⁹

Săpăturile arheologice făcute pe dealul *Cetățuia*, ce domină satul de azi în partea sudică, au scos la iveală urme de viață omenească: vase de lut cu toarte, vase colorate în alb, brun și cărămiziu, culoarea păstrându-se și în interiorul lor, apoi topoare de silex, pumnale de os, idoli de argilă—materiale caracteristice perioadei neolitice.³⁰

Prima mențiune documentară cunoscută despre sat datează de la 16 februarie 1424—“Uricul lui popa Iuga asupra satului *Buciumeni*”. Alexandru cel Bun (1400-1432) dăruise preotului Iuga și alte sate, printre care figura și *Rădășeni*.³¹ În secolele următoare acest toponim apare destul de frecvent în documente. Astfel, la 1558, Alexandru Lăpușeanu îl dă Mănăstirii Slatina, la 1591 au loc răscoale țărănești³², iar la 19 iulie 1648, Vasile Vodă întărește lui Gavril din ”*Rădășeni* a lui dreaptă ocină și moșie, livezi și pomete, un iaz la Dealul lui Dobre, poiana lui Giurgiuman, la Dumbravă și un pomăt la

²⁷ *Niculăiasa, Ana, Niculăiasa, Mihai, Istoria localităților din zona sud-estică a județului Suceava în date și cifre, Editura Litera, București, 1976, p. 79.*

²⁸ *Sadoveanu, Mihail, Opere, vol IV, București, 1955, p. 261.*

²⁹ *Niculăiasa, Ana, Niculăiasa, Mihai, Din istoricul comunelor Rădășeni și Horodniceni, Editura Litera, București, 1979, p. 25.*

⁴ *Ciurea, Vasile, Preistoria în vechiul ținut al Sucevei, București, 1931, p. 7-8.*

³¹ *Costăchescu, Mihail, Documente Moldovenești înainte de Ștefan cel Mare, Iași, vol II, 1932, p. 163.*

³² *Istoria României, Editura Academiei Române, București, vol. II, 1962, p. 990.*

Rădășeni” pe care le avea de la soția lui.³³ În tot secolul al XVIII-lea, începând din anul 1712, locuitorii satului *Rădășeni* poartă numeroase procese cu Mănăstirea Slatina, împotriva căreia se plâng de asuprire. Astfel, dacă la 1774 satul *Rădășeni* al Mănăstirii Slatina avea un număr de 98 de case cu 80 de birnici și 18 scutiți (11 popi, 5 nevolnici și 2 femei sărace,³⁴ la 1803 avea 200 de liuzi³⁵ iar la 1816 erau 260 de locuitori birnici.³⁶

Oiconimul *Rădășeni* este format de la antroponimul *Radeș*, *Radoș* sau *Raduș*, derivat de la *Radu* și format cu sufixele *-eni*, *-ani*. Documentele îl vor menționa ***Radeșani***, ***Rădășani***, ***Rădășiani***, ***Rădășăni***, ***Rădășeni***.

Comuna Slatina

Comuna *Slatina* se află în sudul județului Suceava. Comuna *Slatina* este alcătuită din satele *Găinești*, *Herla* și *Slatina* și este străbătută de drumul județean 209A, pe porțiunea *Cornu Luncii—Găinești*. În partea de nord, satul se învecinează cu *Valea Moldovei* și *Dealul Pleșa*; la Vest are drept vecini *Mănăstirea Slatina* și satul *Găinești*, la sud-est satul *Herla* iar în est se află așezat satul *Pâraie*, ce aparține comunei *Mălini*. De-a lungul său, satul este străbătut de la est la vest de pârâul *Suha Mică*. Toponimul „*Suha*” derivă din limba slavă (SUH=uscat, sec). În limba croată apare denumirea de SUDOHOL, în ucraineană SUSYCA, în poloneză SUCHA, desemnând un pârâu ce seacă vara sau un torent.

Documentele atestă faptul că prima denumire a comunei *Slatina* a fost *Drăceni*. Prima atestare documentară a cătunului *Drăceni* apare într-un document din secolul al XV-lea (1561), ca dovadă că toponimicul derivă de la o persoană cu numele de DRACA sau DRĂCESCU. În anul 1774 satul apare sub denumirea de MĂNĂȘTIREA ca aparținând de *Ocolul Siretului de Sus*. Acest lucru duce la ideea că satul a fost probabil creat de *Mănăstirea Slatina* era populat de locuitori aduși de pe alte moșii sau de pe alte meleaguri.

În anul 1830, numele localității apare schimbat în *Drăcenii*, ca sat aparținător de *Ocolul Moldovei*, alături de *Mălinii*, *Găineștii*; în 1833 numele se schimbă în *Drăceștii*

³³ *Catalogul documentelor moldovenești din Arhiva istorică centrală a statului, București, vol II, 1959, p. 396; Niculăiasa, Ana și Niculăiasa, Mihai, Zona Fălticeniilor, București, 1981, p. 208.*

³⁴ *Dmitriev, P. G., Moldova în epoca feudalismului, vol. II, partea I, Recensămintele populației Moldovei din anii 1772-1773 și 1774, Editura Știința, Chișinău, 1975, p.347.*

³⁵ *Codrescu, Teodor, Uricariul, vol. VII, Iași, 1886.*

³⁶ *Istrati, Corneliu, Condica vistieriei Moldovei din anul 1816, în "Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie A. D. Xenopol, Supliment I, Iași, 1979, p.7.*

ca sat aparținând de *Ocolul Muntele* apoi de *Ocolul Moldovei*; în 1835 și 1838, apare din nou sub numele de *Drăcenii*. Din anul 1845, odată cu dezrobirea, acest sat a fost divizat, întrucât apare sub numele de *Drăcenii* sau *Suhanii*. În acest moment s-a schimbat și vatra satului, aceasta fiind mutată în partea de est a zonei, cu aproximativ 2 km față de mănăstire. Majoritatea Țigănilor sloboziți au fost așezați în acest loc, care se numește *Țigănime*, actualmente pe lângă podul din *Suhani*. De obicei, populația venită din alte părți se așeza mai lăaturalnic față de așezarea veche. Această vatră de sat se afla pe ambele maluri ale pârâului *Suha Mică*, iar zona așezării s-a numit *Suhani*. Acest toponim provine de la valea *Suhăi Mici*, care este un hidronim.

Istoria zbuciumată în ce privește găsirea numelui potrivit continuă. Așadar, în anul 1854, apar două sate aproape identice ca nume, numite dublete, acestea purtând numele de *Drăcenii Liuzi* și *Drăcenii Dezrobiți*. Aceste așezări nu au durat mult întrucât din 1855, satul era considerat unitar și s-a numit *Drăcenii* sau *Suhanii*. Peste un an, satului i s-a schimbat din nou denumirea în *Suha-Drăcenii* iar în 1857 a revenit la vechea denumire de *Drăcenii*. Prin anii 1859-1860, apare din nou satul *Drăcenii Liuzi*.

O mare schimbare administrativă s-a petrecut în anul 1887, când satele *Herla*, *Lupoiaia*, *Poiana Vovonului*, *Prisaca*, *Pângatea* și *Porcăroaia* au fost înglobate în satul *Drăcenii*.

În anul 1968 se înfăptuiește o nouă reformă administrativă iar cele două comune existente la acea vreme (*Drăcenii* și *Găinești*) au fost nevoite să se reunească într-o singură comună. În urma întrunirii aparatului de conducere al celor două comuni, s-a stabilit sediul comunei în *Drăcenii*, însă de această dată satul *Drăcenii* a primit numele de *Slatina*.³⁷

BIBLIOGRAFIE:

I. Lucrări de referință (atlase, dicționare, hărți)

1. *** *Ancheta Toponimică*, Iași, Institutul de Lingvistică, Istorie Literară și Folclor din Iași, 1978.
2. *** *Anuar de lingvistică și istorie literară*, Iași, Academia Română, Filiala Iași, 1950 și urm.

³⁷ Țibulcă, Vasile, *Slatina (Drăcenii)-O comună de pe Valea Suhăi Mici: monografie*, Editura Mușatinii, Suceava, 2007, p. 90.

3. *Ancheta dialectală ca formă de comunicare*, de Stelian Dumistrăcel, în colaborare cu Doina Hreapcă și Ion-Horia Bîrleanu, Editura Academiei Române, Iași, 1997.
4. *Arhiva Istorică Centrală a Statului*, Catalogul documentelor moldovenesti, Vol. I-III, București, 1957/1968.
5. *Arhivele Statului Iași*, Catagrafia ținuturilor (Moldovei) din 1845-1846, ms. Fond Visteria Moldovei. Tr. 1423, op. 1619.
6. *Atlasul lingvistic român pe regiuni. Maramureș*, de Petru Neiescu, Grigore Rusu, Ionel Stan, vol. I-III, București, 1969-1973.
7. *Atlasul lingvistic român pe regiuni. Transilvania*, de Grigore Rusu, Viorel Bidian, Dumitru Loșonți, vol. I, București, 1992.
8. *Atlasul lingvistic român pe regiuni. Transilvania. Date despre localități și informatori* de Grigore Rusu, Viorel Bidian, Dumitru Loșonți, București, 1992.
9. *Atlasul lingvistic român pe regiuni: Basarabia. Nordul Bucovinei. Transnistria*, de Pavel Vasile, vol. I, Chișinău, Editura Știința, 1993.
10. *Biblioteca Academiei Române, Credit rural*, CCCCLIX/2 și 3.
11. **Bolocan, Gheorghe**, *Dicționarul elementelor românești din documentele slavo-române*, București, 1981.
12. **Borza, I.**, *Dicționar etnobotanic cuprinzând denumirile populare românești și în alte limbi ale plantelor din România*, București, 1968.
13. ****Chestionar toponimic și entopic general cu un glosar de entopice onomasiologic*, Iași, Institutul de Lingvistică, Istorie Literară și Folclor Iași, 1978.
14. 14.*** *Chestionar dialectal(nume de locuri și de persoane, terminologia meseriilor, a viticulturii și pomiculturii)*, Centrul de Lingvistică, Istorie Literară și Folclor, Iași.
15. ****Chestionar onomastic*, în ”cercetări de lingvistică”, Cluj, IX, 1964, nr.2, p. 239-261.
16. Candrea, I. A., Adamescu, Gh., *Dicționarul enciclopedic ilustrat ”Cartea românească”*, Partea I: *Dicționarul limbii române din trecut și de astăzi*, București, 1931.

17. **Cămărașescu, Ion**, *Ghidul drumurilor din România*, București, 1928 (atlas).
18. Constantinescu, N.A., *Dicționar onomastic românesc*, București, 1963.
19. *Condica Visteriei Moldovei din anul 1816*, Editura Corneliu Istrate, Supliment I, 1979.
20. **Costăchescu, M.**, *Manuscrise*, nr. A-2000-XIV, Academia Română.
21. *Dicționarul limbii române* (sub redacția lui Sextil Pușcariu), București, Academia Română, 1913-1941.
22. *Documenta Romaniae Historica*. A. Moldova, București, Editura Academiei R. S. R.; vol. I (1384-1448), întocmit de C. Cihodaru, I. Caproșu și L. Șimanschi, 1975; vol. II (1449-1484), întocmit de Leon Șimanschi în colaborare cu Georgeta Ignat și Dumitru Agache, 1976; vol. III (1487-1504), întocmit de C. Cihodaru, I. Caproșu și N. Ciocan, 1980.
23. **Frățilă, Vasile, Goicu, Viorica, Suflețel Rodica**, *Dicționarul toponimic al Banatului*, vol. I (A-B), 1984; vol. II (C), 1986; vol III (D-E), 1986, vol. IV (F-G), 1986, vol. V (H-L), 1987, vol. VI (M-N), 1989, Timișoara.
24. **Frunzescu, Dimitrie**, *Dicționar geografic, administrativ și statistic al României*, București, 1871.
25. **Frunzescu, Dimitrie**, *Dicționar topografic și statistic al României*, București, 1872.
26. **Gonța, Alexandru**, *Documente privind istoria României, A. Moldova, veacurile XIV-XVII (1384-1625)*, Indicele numelor de locuri, București, Editura Academiei, 1990.
27. **Grigorovitză, Em.**, *Dicționarul geografic al Bucovinei*, București, 1908.
28. **Hașdeu, Bogdan, Petriceicu**, *Etymologicum Magnum Romaniae. Dicționarul limbii istorice și poporane a românilor*. Ediție îngrijită și studiu introductiv de Grigore Brâncuș, vol. I-III, București, 1972-1976.
29. **Ielenicz, Mihai, Comănescu, Laura, Mihai, Bogdan, Nedelea, Alexandru, Oprea, Răzvan, Pătru, Ileana**, *Dicționar de geografie fizică*, București, Editura Corint, 1999.

30. *Indicator alfabetic al tuturor localităților (orașe, sate și cătune) din România, cu arătarea județului din care fac parte*, București, 1924.
31. **Iordan, Iorgu**, *Dicționar al numelor de familie românești*, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1983.
32. **Lahovari, George Ioan, General Brătianu, C.I., Tocilescu, Grigore G.**, *Marele dicționar geografic al României*, vol. I-V, București, 1898-1902.
33. *Noul Atlas lingvistic al României. Moldova și Bucovina. Date despre localități și informatori*, de Vasile Arvinte, Stelian Dumistrăcel, Ion A. Florea, Ion Nuță, Adrian Turculeț, București, Editura Academiei, vol. I, 1987; vol. II, 1997.
34. **Șăineanu, Lazar**, *Dicționar universal al limbii române*, ediția a VI-a, Craiova, 1925.
35. *Tezaurul toponimic al României. Moldova și Bucovina*, vol. I, *Repertoriul istoric al unităților administrativ-teritoriale. 1772-1988*, partea I, A. *Unități simple (Localități și moșii)*, A-O; Partea a II-a, A. *Unități simple (Localități și moșii)*, P-30 Decembrie; B. *Unități Complexe*, Iași, Editura Academiei Române, 1991-1992.
36. *Tezaurul toponimic al României. Moldova*, vol. I, partea a IV-a, Editura Universității "Alexandru Ioan Cuza", Iași, 2005.
37. *Tezaurul toponimic al României. Transilvania*, Dumitru Loșonți și Sabin Vlad, București, Editura Academiei Române, 2006.
38. *Tratat de dialectologie românească*, Craiova, Editura "Scrisul Românesc", 1984.

II. Volume

39. **Balan, Teodor**, *Documente Bucovinene*, Cernăuți, vol. I (1507-1653), 1933; vol. II (1519-1662), 1934; vol. III (1573-1720), 1937; vol. IV (1720-1745), 1938; vol. V (1745-1760), 1939; vol. VI (1760-1833), București, 1941.
40. **Balan, Teodor**, *Sate dispărute în Bucovina*, extras din vol. Omagiu lui Ion I. Nistor, Cernăuți, 1934.
41. **Bîrleanu, Ion-Horia, Vasile Pavel**, *Atlasul lingvistic român pe regiuni. Basarabia. Nordul Bucovinei. Transnistria*, volumul I, Chișinău, "Știința", 1993.

42. **Bîrleanu, Ion-Horia**, *Particularități fonetice și lexicale reflectate în antroponimia din Valea Șomuzului Mare (jud. Suceava)*, în "Studii de onomastică", vol. IV, Cluj-Napoca, 1987.
43. **Bîrleanu, Ion-Horia**, *Emigrări ardelenesti la est de Carpați. Consecințe lingvistice*, Iași, Editura Sedcom Libris, 1998.
44. **Bîrleanu, Ion-Horia**, *Grairiile din Valea Șomuzului Mare, vol. I, Formarea numelor de sate*, Iași, Editura Sedcom Libris, 1999; vol. II, *Fonetica*, Iași, Editura Sedcom Libris, 2000.
45. **Bogdan, Ioan**, *Documentele lui Ștefan cel Mare*, București, vol. I, 1913, vol. II, 1914.
46. **Bogrea, V.**, *Graiul pământului*, Chișinău, Editura Știința, 1981.
47. **Burci, Iustina**, *Toponimia și antroponimia Moldovenească (sec XVIII)*, Craiova, Editura Scrisul Românesc, 2003.
48. **Bureștea, Emilian**, *Contribuții la studiul toponimiei românești*, Craiova, Editura Universitaria, 1994.
49. **Candrea, I. A.**, *Probleme de toponimie (curs)*, București, 1930-1931.
50. **Cantemir, Dimitrie**, *Descriptio Moldavie*, București, 1872.
51. **Chiriac, D.**, *Așezările rurale din Moldova*, Iași, 1978.
52. **19.Conea, Ioan**, *Geografie istorică, toponimie și terminologie geografică*, Editura Academiei Române, București, 1993.
53. **Costăchescu, V. și preot paroh Pleșoianu, V.**, *Istoria Bisericii Parohiale Sfânta Cuvioasa Paraschiva din satul Pleșești, precedată de istoricul comunei*, lucrată de Vasile Costăchescu, 1913.
54. **Costăchescu, M.**—*Documente Moldovenești înainte de Ștefan cel Mare*, Iași, vol. I și II, 1932.
55. **Coteanu, Ion**, *Elemente de dialectologie*, București, 1961.
56. **Crețean Remus**, *Toponimie geografică*, Timișoara, Editura Mirton, 2000.
57. **Dan, Ilie**, *Toponimie și continuitate în Moldova de nord*, Iași, Editura Junimea, 1980.
58. **Densușianu, Ovid**, *Probleme de toponimie și onomastică, curs litografiat*, 1929.

59. **Dragu, Gh.**, *Toponimie geografică*, partea I (curs), București, 1973.
60. **Draganu, Nicolae**, *Toponimie și istorie*, Cluj, Institutul de arte grafice "Ardealul", 1928.
61. **Draganu, Nicolae**, *Românii din veacurile IX-XIV pe baza toponimiei și onomasticii*, București, 1933.
62. **Draganu, Nicolae**, *Vechimea și răspândirea românilor pe baza toponimiei și a onomasticii*, Vălenii de Munte, 1934.
63. **Eremie, A. I.**, *Nume de localități. Studiu de toponimie moldovenescă*, Chișinău, 1970.
64. **Frățilă, Vasile**, *Contribuții lingvistice*, Timișoara, Editura de Vest, 1993.
65. **Frățilă, Vasile**, *Lexicologie și toponimie românească*, Timișoara, Editura Facla, 1987.
66. **Frățilă, Vasile**, *Studii lingvistice*, Timișoara, Editura Excelsior, 1999.
67. **Frățilă, Vasile**, *Studii de toponimie și dialectologie*, Timișoara, Editura Excelsior, 2002.
68. **Frundescu, Dimitrie**, *Dictionarú Topograficú și statisticú alú României*, Editura tipografia Statului, București, 1872.
69. **Gheție, Ion**, *Baza dialectală a limbii române*, București, 1975.
70. **Ghibănescu, Ghe.**, *Surete și izvoade*, Iași, vol. I, 1906.
71. **Giuglea, George**, *Cuvinte românești și romanice. Studii de istoria limbii, etimologie și toponimie*, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1983.
72. **Giuglea, George**, *Fapte de limbă. Mărturii despre trecutul românesc. Studii despre istoria limbii, etimologie, toponimie*, Ediție îngrijită, studiu introductiv, tabel cronologic, note și indice de Florența Sădeanuș, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1988.
73. **Giurescu, Const., C.**, *Principatele române la începutul secolului XIX. Constatări istorice, geografice, economice și statistice pe temeiul hărții ruse din 1835*, București, Editura Științifică, 1957.
74. **Ghibănescu, Ghe.**—*Surete și izvoade*, Iași, vol. I, 1906.

75. **Goangă, N. Z., Gănescu, Ilie**, *Indicatorul analitic și alfabetic al comunelor și plășilor din România*, București, 1912.
76. **Goicu, Simona**, *Termeni creștini în onomastica românească*, Editura Amfora, Timișoara, 1996.
77. **Goicu, Viorica**, *Contribuții de onomastică istorică*, Timișoara, Editura Augusta, 2001.
78. **Goicu, Viorica**, *Onomastica românească*, Timișoara, 2001.
79. **Gorovei, Artur**, *Folticenii-cercetări istorice asupra orașului, Fălticeni*, 1838.
80. **Graur, Al.**, *Etimologii românești*, București, Editura Academiei, 1963.
81. **Graur, Al.**, *Nume de persoană*, București, Editura Științifică, 1965.
82. **Graur, Al.**, *Introducere în lingvistică*, București, 1958.
83. **Graur, Al.**, *Nume de locuri*, București, Editura Științifică, 1972.
84. **Graur, Al.**, *Studii de lingvistică generală*, București, 1960.
85. **Grămadă, Nicolae**, *Toponimia minoră a Bucovinei*, îngrijirea ediției, studiul introductiv, bibliografia, notele și indicele: Ion Popescu-Sireteanu, introducere de D. Vatamaniuc, vol. I-II, București, Editura Anima, 1996.
86. **Grecianu, Ștefan D.**, *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, vol. I-III, București, 1913-1916.
87. **Grigoraș, N.**, *Țara Românească a Moldovei până la Ștefan cel Mare (1359-1457)*, Iași, Editura Junimea, 1978.
88. **Holban, M., Alexandrescu-Dresca Bulgaru, M.M., Cernovodeanu, P.**, *op. Cit.*, V
89. **Iacobescu, Mihai**, *Din istoria Bucovinei*, vol. I, București, Editura Academiei Române, 1995.
90. **Iordan, Iorgu**, *Nume de locuri românești în Republica Populară Română*, vol. I, București, Editura Academiei Republicii Populare Române, 1952.
91. **Iordan, Iorgu**, *Toponimia românească*, București, Editura Academiei Republicii Populare Române, 1963.
92. **Iordan, Iorgu**, *Toponimie putneană, în "Milcovia"*, IV, 1933.
93. **Iorga, Nicolae**, *România cum era până la 1918*, Vol II, Moldova și Dobrogea, București, 1940.

94. **Iorga, Nicolae**, *Studii și documente cu privire la istoria românilor*, vol. I-XXXI, București și Vălenii de Munte, 1901-1916.
95. **Iorga, Nicolae**, *Istoria Românilor*, I-X, București, 1936-1939.
96. **Iosep, Ioan**, *Toponomastică geografică*, Metodologie și lucrări practice (curs).
97. **Iureniuc, Ioan**, *Dicționarul toponimic al comunei Cornu Luncii*, Cornu Luncii, 2008.
98. **Isac, Virginia**, *Catalog de documente din Arhivele Statului Iași, Moldova*, vol. I (1395-1595), București, 1989.
99. **Lepadatu, Al.** - *Antichitățile de la Baia*, în *Buletinul Comisiei Monumentelor Istorice*, II, 1909.
100. **Loșonți, Dumitru**, *Soluții și sugestii etimologice*, București, Editura Univers Enciclopedic, 2001.
101. **Loșonți, Dumitru**, *Toponime românești care descriu forme de relief*, Cluj-Napoca, Editura Clusium, 2000.
102. **Matei, D. Mircea, Emandi, Emil I.** - *Habitatul medieval rural din valea Moldovei și din bazinul Șomuzului Mare, Secolele XI-XVII*, București, 1982.
103. **Moise, Ioan**, *Studii de onomastică*, Pitești, Editura Tehnică "Tip-Naște", 1994.
104. **Moldovanu, Dragoș, ș. a.**, *Tezaurul toponimic al României. Moldova*. Vol. I (1991), vol. II (1992), București.
105. **N. A. Bogdan**, *Din trecutul Comerțului Moldovenesc și mai ales cel Ieșean*, Institutul Modern de Arte Grafice Iași, MCMXXV, 1925.
106. **Neagoe, Manole**, *Problema centralizării satelor feudale românești. Moldova și Țara Românească*, Craiova, 1977.
107. **Neamțu, E., Neamțu, V., Cheptea, S.**, *Orașul medieval Baia în secolele XIV-XVII*, I, Iași, 1980.
108. **Neruți, Ecaterina**, *Satul moldovenesc în prima jumătate a secolului al XIX-lea. Contribuții demografice*, Iași, Universitatea "Al. I. Cuza", 1984.
109. **Nichita, Geo**, *Însemnări fălticenene*, Fălticeni, 1997.
110. **Nicolae, Ion**, *Toponimie geografică*, București, Editura Meronia, 2006.

111. **Niculăiasa, A., Niculăiasa, M.,** *Din istoricul comunelor Rădășeni și Horodniceni*, Ed. Litera, București, 1979.
112. **Niculăiasa, A., Niculăiasa, M.,** *Istoria localităților din zona sud-estică a județului Suceava în date și cifre*, Editura Litera, București, 1976.
113. **Nistor, I.,** *Die auswärtige handelsbeziehungen der Moldau*, Gotha, 1911.
114. **Nistor, Ion,** *Istoria Bucovinei*, București, 1991.
115. **Odobescu, Al.,** *Opere Complete*, Vol. III, București, 1908.
116. **Oprea, Ioan,** *Elemente de filozofia limbii*, Iași, Editura Institutul European, 2006.
117. **Oros, Marius,** *Studii de toponimie*, Cluj-Napoca, Editura Icpiaf, 1996.
118. **Pascu, G.,** *Sufixele românești*, București, Edițiunea Academiei Române, 1916.
119. **Pătruț, Ioan,** *Nume de persoane și nume de locuri românești*, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1984.
120. **Pătruț, Ioan,** *Onomastica românească*, București, 1980.
121. **Petrescu, N., Zaharia-Dîmbovița M.,** *Așezări din Moldova de la paleolitic până în secolul al XVIII-lea*, București, Editura Academiei R.S.R., 1970.
122. **Petrovici, Emil,** *Studii de dialectologie și toponimie*, volum îngrijit de I. Pătruț, B. Kelemen, I. Mării, București, Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1970.
123. **Philippide, Alexandru,** *Originea Românilor*, vol. I, *Ce spun izvoarele istorice*, Iași, 1923.
124. **Pușcariu, Sextil,** *Limba română*, vol. I, *Privire generală*, București, Fundația Regală pentru Literatură și Artă, 1940; vol. II, *Rostirea*, București, 1959.
125. **Russu, I.I.,** *Etnogeneza românilor*, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1981.
126. **Sala, Marius,** *Contribuții la fonetica istorică a limbii române*, București, 1970.
127. **Sadoveanu, M.,** *Opere*, vol IV, București, 1955.

128. **Saussure, Ferdinand de**, *Curs de lingvistică generală*, Iași, Editura Polirom, 1998.
129. **Tocilescu, Grigore**, *534 de documente istorice slavo-române din Țara Românească și Moldova privitoare la legăturile cu Ardealul (1346-1603)*, Viena-București, 1931.
130. **Todoran, Romulus**, *Mic glosar dialectal. Alcătuit după două manuscrise din Biblioteca Centrală de la Blaj din 1887*, Cluj, 1949.
131. **Țibulcă, V.**, *Slatina (Drăcești)-O comună de pe Valea Suhăi Mici: monografie*, Ed. Mușatinii, Suceava, 2007.
132. **Ureche, Grigore**, *Letopisețul Țării Moldovei*, ediția a II-a (ed. de P. Panaitescu), București, 1958.
133. **Ursan, Vasile**, *Studii de onomastică românească*, Sibiu, Editura Tehno-Media, 2007.

III. Articole, studii

134. **Andriescu, Alexandru**, *Etnonimul român în cronicile țărilor românești*, în "Convorbiri literare", Iași, 1976, nr. 5.
135. **Arvinte, Vasile**, *Român, românesc, România*. Studiu filologic, în "Convorbiri literare", Iași, 1976, nr. 6.
136. **Arvinte, Vasile**, *Terminologia exploatării lemnului și plutăritului*, în "Studii și cercetări științifice", Filologice, Iași, VIII, 1957.
137. **Avram, Mioara**, *Formații deonomastice în lexicografia românească*, în "Studii și cercetări lingvistice", București, IV, 1996, 1-6.
138. **Avram, Petre**, *Probleme de gramatică a numelor proprii*, în "Studii și cercetări de onomastică", Craiova, I, 1995, nr. 1.
139. **Bănățeanu, Vlad**, *Toponimice de origine armeană*, în "Studii și cercetări lingvistice", București, XI, nr. 2, 1960.
140. **Bănică, Gheorghe**, *Toponimia-arhivă istorică a antroponimelor*, în "Buletinul Științific", Pitești, Filologie, nr. 1, 1997.

141. **Bărbulescu, Ilie**, *Vechimea numelor bărbătești nearticulate în cadrul dezvoltării istorice a limbii române*, în "Revista de istorie, filologie și cultură românească", Iași, XLIII (1936), nr. 1-2.
142. **Bâldea, N.**, *Sufixul -oni în antroponimia și toponimia unor sate din nord-vestul Olteniei*, în "Cercetări de lingvistică", Cluj, xxvii, 1982, nr. 1.
143. **Bîrleanu, Ion-Horia**, *Consecințelingvistice ale mișcărilor de populație românească din Transilvania în Moldova și Bucovina*, în "Anuar de Lingvistică și Istorie Literară", tom. XXV, Iași, 1976.
144. **Bîrleanu, Ion-Horia**, *Particularități fonetice și lexicale reflectate în antroponimia din Valea Șomuzului Mare (jud. Suceava)*, în "Studii de onomastică", vol. IV, Cluj-Napoca, 1987.
145. **Bîrleanu, Ion-Horia**, *Raportul de motivare în oiconime din Valea Șomuzului Mare (jud. Suceava)*, în "Studii de onomastică", Cluj-Napoca, 1990.
146. **Bejan, D.**, *O problemă de ortografie: Toponimicele compuse*, în "Steaua", XVII, 1966, nr. 10.
147. **Frățilă, Vasile**, *Originea toponimului românesc Ibru*, în "Limba română", București, XXI, 1972, nr. 2.
148. **Gheție, Ion**, *Baza dialectală a limbii române*, București, 1975.
149. **Gheție, Ion**, *Moldova-un cuvânt de origine gotică*, în "Studii și cercetări lingvistice", București, XXVII, 1976, nr. 307-309.
150. **Giuglea, George**, *Cheie pentru înțelegerea continuității noastre în Dacia*, prin limbă și toponimie, în "Geo-politica și geo-istoria", III, 1944.
151. **Giurescu, Constantin**, *Istoria românilor*, vol. I, București, 1942.
152. **Graur, Al.**, *Toponimia-știință de graniță*, în "Analele Universității București, Limba și Literatura Română", București, XXI, nr. 1-2, 1972.
153. **Sala, Marius**, *Probleme de toponimie*, I., în "Limba română", bucurești, XII, 1964, nr. 2, p.169-173; II, nr. 3.
154. **Tufescu, V.**, *Cu privire la terminologia geografică*, "Studii și cercetări de geologie, geofizică, geografie", București, XVIII, nr. 2, 1971, p. 203-206.